

København, hvor disse Folk høre hjemme, og inden faa Aar, ja, maaske inden faa Maaneder høre de til Københavns professionelle Bøller. Enkelte af dem vilde, naar de bleve tagne i Tide og de virkelig bleve underkastede en fornuftig Behandling fra Samfundets Side, maaske kunne reddes, men adskillige af dem — og det er vel de fleste — staa ikke til at redde. Derfor er der imidlertid ingen Grund til fra Samfundets Side at behandle dem haardt og hensynsløst, saaledes som den højtærede Justitsminister ønsker efter det foreliggende Lovforslag, nej, det gælder blot om at uskadeliggøre dem, og de kunne uskadeliggøres. Det synes mig, at den højtærede Justitsministers Forslag er noget bygget over den Trang, der findes hos mange til at følge med Strømmen og ikke med Tiden. Den højtærede Justitsminister tager paa disse Personer paa en lignende Maade, som mange Arbejdere tage paa Skruebrækkere i den første opbrusende Harme. De ræsonnere som saa: Der er intet andet end Prygl, der hjælper over for disse Individer. Det er forstaaeligt, at over for alle de asociale eller de antisociale Individer, over for alle dem, som ikke respektere Samfundsordenen, Samfundsmoralen og Samfundslovene og ikke kunne respektere dem, fordi de ikke kende noget dertil, fordi de ikke vide, at noget saadant er, fordi det ikke er gaaet ind i deres Liv eller Tankegang — det er, siger jeg, ganske forstaaeligt, at over for disse Personer kommer den Tanke frem: De skulle have Prygl, de skulle have Klø, det er det eneste, der hjælper! Hvor mange Arbejdere er der imidlertid ikke, der ere blevne kurerede for denne Opfattelse, at det er Prygl, der hjælper paa de Folk, som over for Arbejdernes Organisationer gøre sig skyldige i lignende Forbrydelser, som de her omhandlede Personer gøre sig skyldige i over for Samfundet, og ere komne til den klare, sikre og gode Opfattelse, at den eneste Vej, der er fremkommelig, er at søge ad Overbevisningens Vej og i alt Fald ad de gode præventive Forholdsreglers Vej at naa til bedre Forhold. — Jeg haaber, at det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, vil tage Spørgsmaalet om Mishandling og ilde Behandling af vore Husdyr op i Forbindelse med det her rejste Spørgsmaal. Kunde vi naa til en Ordning, der var i lige Grad betryggende for Mennesker og Dyr, der blive behandlede ilde af voldsomme og hensynsløse Individer, uden at vi derved kom til at krænke den gode moralske Følelse, der

bør besjæle os ved Behandlingen af et saadant Spørgsmaal, var meget naaet.

Jeg kan dog ikke ved denne Løjlighed undlade at udtale min Forundring over, at det netop er faldet i den højtærede Justitsministers Lod at fremlægge et saadant Forslag. For ganske kort Tid siden lod den højtærede Justitsminister nedsætte en Kommission til at undersøge, hvorledes det forholdt sig med en Klage, som en 17—18 Aars Dreng havde fremsat over for Myndighederne i Storeheddinge. Klagen gik ud paa, at Drengen havde været Genstand for en Mishandling, der stærkt nærmede sig til Tortur: Man havde strøet Kløpulver i hans Seng og pryglet ham med en Tamp, for at faa ham til at tilstaa. Dette var sket paa Initiativ af vedkommende Forhørsdommer, i dette Tilfælde den konstituerede Fuldmægtig Klau-man, Borgmesterens Søn. Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han resolut tog fat ved den rigtige Ende og nedsatte en Kommission til at faa Forholdet undersøgt. Det har nu vist sig, at Drengens Klage var berettiget. Det undrer mig, at Justitsministeren, som her havde den haarde Haand over for de Retsbetjente, der prygle et værgeløst Menneske, kan mene, at de samme Retsbetjente i vort Land ere vel egnede til at føre en saadan Lov, som den højtærede Justitsminister her foreslaar, ud i Livet. Jeg har den Opfattelse af største Delen af vort Politinavnlig det københavnske, at det i Forvejen er tilstrækkelig haardt og hensynsløst over for de fattige, at det er tilstrækkelig raat. Jeg har personlig erfaret, at mange af dem ikke tage i Betænkning paa maa og faa, naar det er fattige Mennesker, at uddele Lussinger og tørre Prygl. Jeg tror ikke, man bør skærpe denne Følelse af deres Ret til at øve Vold over for de Personer, som blive anholdte. Jeg kan ikke tænke andet end, at det vil forraa Politistyrken i Almindelighed, navnlig den københavnske, hvis et Forslag som det paagældende blev ophøjet til Lov. En anden Side af Sagen er den, om Samfundet overhovedet har Lov til at tvinge og paa-lægge en Borger at udføre et Hverv, hvorom der her er Tale. Det er den ene Side af Sagen, om det er rigtigt og moralsk forsvarligt at anvende Prygl over for Folk, der gøre sig skyldige i de Lovovertrædelser, hvorom der er Tale, men en anden Side er det, om det er Ret fra det kristne, borgerlige, civiliserede Samfundets Side, at sige til denne eller hin